

HandiCapabil

Magazin despre atelierul de lumanari pentru persoane cu handicap

Redactie: Asociația Ateliere Protejate
www.ateliere-protejate.org

Nr. 6, Septembrie 2009

**“Oamenii sunt ingeri cu
o aripa doar. Ei pot zbura
numai imbratisati.”**

Luciano DeCrescendo

Dragi cititoare, dragi cititori,

Trecerea de la un anotimp la altul este foarte prielnică pentru a ne opri o clipă din tumultul zilelor obișnuite și a trasa o linie între ceea ce am făcut și ceea ce ar mai fi de făcut.

Asa cum spune vorba din bătrâni, “după muncă și răsplata”, în luna iulie, timp de o săptămână tinerii (beneficiarii) noștri s-au bucurat de o frumoasă vacanță petrecută la poalele muntelui Rodnei.

Luna august a fost o luna cu muzică, dans și muncă. Cinci tineri ai Asociației au participat alături de alți 95 de tineri și copii la primul proiect de dans comunitar din România. Spectacolele susținute în București și Sibiu, au avut un succes răsunător.

Preocupati fiind de viitor am creat încă un catalog de lumanari, dedicat de această dată perioadei Sărbătorilor de Iarnă. În atelier se confecționează deja zilnic lumanari “cu dragoste”, cum spune Paula noastră, pentru a aduce lumina în casele dumneavoastră în timpul frumoasei sărbători a Nașterii Pruncului Isus.

La nivel de echipă s-au produs schimbări: Katharina a terminat perioada ei de practică în luna iulie și s-a reîntors în Germania; Marcelina la începutul lunii septembrie și-a încheiat activitatea desfășurată în Asociația noastră; Rodica s-a reîntors din concediul de îngrijire a copilului de până la 2 ani, iar Lydia este noul voluntar.

În cele din urmă, dar nu pe ultimul loc subliniem încă o dată importanța existenței unui loc unde persoanele cu dizabilități să poată socializa, desfășura activități, dezvolta abilități. Societatea are pe lângă nevoie și datoria morală de a se implica în crearea și dezvoltarea de proiecte ce au ca scop facilitarea accesului persoanelor cu dizabilități la o viață realmente mai independentă, mai bună și mai demnă. Să nu uităm că societatea este clădită de fiecare dintre noi, de aceea, devenim responsabili pentru ceilalți.

Va dorim lectură plăcută!

Salutări în numele întregii echipe,

Cristina Ciubotaru

Asociația Ateliere Protejate
Str. Secerisului nr. 15
041272 București, sect. 4

Tel: 0040 21 3323330

Fax: 0040 21 3323330

Mobil: 0040 726 933753

Email: info@ateliere-protejate.org

**Web: www.ateliere-protejate.org
www.handicapabil.org**

Despre vacanta de la Ilva Mica

(de Ecaterina Perca)

Vacanta de anul acesta am petrecuto la Ilva Mica, la poalele muntilor Rodnei in perioada 18-25 iulie. Ca si acum 3 ani, am fost primiti cu foarte multa caldura de doamna Liviuta.

Chiar daca a fost un drum lung si am calatorit o noapte intreaga pana acolo, ne-am bucurat de vacanta inca din prima zi. Nu a mai contat oboseala de pe drum pentru ca peisajul si vremea frumoasa ne-au scos imediat din casa. Ne-am aventurat prin padure inca din prima zi, dar dupa ce am mancat o ciorbica buna facuta de doamna Liviuta pentru a prinde putere.

A fost o vacanta si frumoasa dar si gustoasa. Doamna Liviuta a avut grija ca noi sa avem pe masa numai mancare delicioasa si sanatoasa. Stim ca a pierdut noptile in bucatarie sa ne gateasca, de aceea dorim sa-i multumim din suflet inca o data atat ei cat si celor care au ajutat pentru tot ce au facut pentru noi.

Alaturi de noi am avut si doi voluntari, Cristi si Petrica care ne-au fost de mare ajutor. Fiecare zi de vacanta a avut un program diversificat pentru a ne bucura de cat mai multe lucruri.

Ne-am jucat, am cantat, ne-am plimbat prin padure, am fost sa vedem vacuta de la care am primit in fiecare zi lapte, am participat la liturghie, a fost o saptamana deosebita in care tinerii au vazut viata si dintr-o alta perspectiva. Sprijiniti fiind de Primaria Feldru (Ilva mica) - ne-au asigurat transportul- am putut face si doua excursii la Pasul Tihuta si Casa memoriala a lui Liviu Rebreanu.

La fel ca si in anii trecuti si aceasta saptamana de vacanta a fost una deosebita.

Mulumim din suflet doamnei Livia Otoi!

Tinerii nostri au dansat la Teatrul National - Pasarea de Foc

(de Cristina Ciubotaru)

Luna august a fost pentru o parte din tinerii Asociației noastre o luna de dans, însă mai mult decât dans a fost daruire, emoție, entuziasm și multă muncă depusă de aceștia împreună cu alți tineri și copii pentru a face într-adevăr un dans de calitate, un dans care să le ofere disciplină și responsabilitate, un dans care să îi ajute să comunice, să creeze relații, să dezvolte încredere în propriile forte, un dans care să transmită emoție celor care îi privesc.

Asociația Jungen Rumänen eine Chance! și If Magic Events au adus împreună într-un proiect de dans comunitar „Pasarea de Foc” un grup de 100 de tineri și copii din medii sociale diferite, persoane cu dizabilități, persoane cu situații dificile precum și copii din familii instarite. Acest grup a fost îndrumat de doi coregrafi de renume internațional, Royston Maldoom și Josef Eder, alături de asistenți coregrafi și voluntari. Toti au muncit intensiv timp de 5 săptămâni pentru a da publicului un dans menit să ridice sala în picioare iar părinții să privească cu lacrimi în ochi reușitele copiilor lor de la care nu au sperat să atingă cote atât de mari.

Proiectul de dans comunitar în care au fost implicați și tinerii noștri Roxana, Mihaela, Maria, Alexandru și Radu a avut menirea de a arăta tuturor un model de integrare socială prin trăire și implicare a diferiților actori sociali. Ideea proiectului și-a atins scopul prin reușitele celor două spectacole, cel din București, de pe scena Teatrului Național unde au atins un succes de neimaginat, și cel de la Casa de Cultura a Sindicatelor din Sibiu care s-a terminat de asemenea în ropote de aplauze.

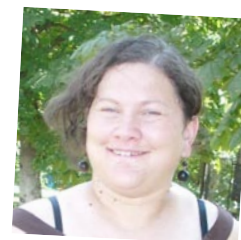
Ne bucurăm că prin acest proiect ni s-a întărit încă o dată convingerea că este posibilă integrarea reală a persoanelor cu dizabilități, dacă se muncește în acest sens cu pricepere și daruire.

Mulumim din suflet doamnei **Monique Gruber** - Inima acestui proiect!

Eu sunt Rodica Diac

(de Rodica Diac)

Numele meu este Rodica Diac, am 29 ani si lucrez la aceasta asociatie ca asistent social din anul 2005 inasa cu o perioada de intrerupere de 2 ani, cauza fiind nasterea fiicei mele (Daria Alexandra). In urma cu 2 luni am revenit in atelier. Dupa aceasta perioada de intrerupere, revederea colegilor si a tinerilor a fost pentru mine cat si pentru ei sau cel putin pentru cativa dintre ei un motiv de bucurie si spun cativa deoarece unii erau noi si necunoscuti mie (au venit in timp ce eu eram in concediu). Totul s-a schimbat in atelier si parca totul a ramas la fel. Atmosfera calda si primitoare a tinerilor, imbratarile Simonei si ale Paulei, pupicii Roxanei dati in fuga pe obraz, munca si modul lor de a pregati fiecare matrta pentru turnarea lumanarilor, discutiile purtate ca intre colegi asa cum se intampla la un loc de munca normal, toate acestea te fac sa te simti "ca acasa".

Asadar, "reintegrarea" mea in mijlocul tinerilor sper sa ma invete sa traiesc la maxim orice moment, asa cum o fac ei, iar ei sa aiba ce invata de la mine si colegii mei. In speranta ca m-am putut face cunoscuta cat de cat, nu-mi ramane altceva decat sa va doresc lectura placuta in continuare si va asteptam cu placere pe la noi.

Eu sunt Lydia Baumann

(de Lydia Baumann)

Acum aproape o luna, ma aflam pe drumul din Germania spre Bucuresti si aveam bagajul plin dar nu doar cu haine si lucruri in general, ci si cu scopuri si cu multe ganduri si emotii despre ce ma asteapta si ce voi experimenta. Oricum era o incordare placuta. Dar ce m-a condus aici? Am 22 ani si sunt studenta la Pedagogie pentru persoane cu dizabilitati in Görlitz, un orasel in Saxonia, la granita cu Polonia. De loc sunt din asa numitul „unghi muzical“ unde confectionarea instrumentelor muzicale si muzica au o lunga traditie. Am crescut impreuna cu parintii si cei doi frati mai mari in localitatea Markneukirchen.

Acum 3 ani am mers pentru studiu la Görlitz la aproximativ 300 km de casa. In acest timp am adunat multa experienta in munca cu persoanele cu dizabilitati. Deci pentru mine a fost de la inceput interesant sa fac semestrul de practica in strainatate, avand o perspectiva noua asupra muncii cu persoanele cu dizabilitati si deasemenea sa ma apropiu de o alta cultura, limba si traditie. Deoarece mai fusesem de cateva ori in Romania si vizitasem diferite regiuni, gasisem aici prieteni iar tara m-a entuziasmat, m-am hotarat sa-mi fac aici practica. Ma bucur foarte mult ca acest lucru a fost posibil.

La Asociatia Ateliere protejate am fost primita de la inceput foarte deschis de tineri/adulti si de colegi. Acest lucru a facut ca inceputul sa fie mai usor si sa ma simt bine imediat. Nu este suficient sa invat mai mult despre Romania si sa invat limba dar am venit si sa invat de la tineri/adulti. Vreau sa-i cunosc cu povestile lor de viata de pana acum, cu modul lor de viata si personalitatea lor si impreuna cu ei sa le descopar si sa le dezvolt capacitatile.

„Nu poti descoperi nici un pamant nou, daca nu ai curajul, sa pierzi din ochi tarmul“

Pacat

(de Flori Könözi)

Dupa cum am mai scris in revista noastra, aproape saptamanal un parinte impreuna cu copilul lui (de fapt tanar, caci a depasit varsta de 18 ani), “bate la portile asociatiei noastre in cautarea unui loc de munca”. De multe ori, nu stim ce sa le mai spunem, nu stim unde sa-i indrumam, pentru ca atelierul nostru este deja plin. Inafara asociatiei noastre, mai cunoastem in Bucuresti 3 proiecte care desfasoara activitati de acest tip pentru persoane cu dizabilitati de intelect. Toate asociatiile impreuna au aproximativ 100 locuri. Dar in Bucuresti exista cateva mii de persoane care au nevoie de un loc protejat unde sa-si puna in valoare capacitatile pe care le au, sa-si faca prieteni si sa se bucure impreuna.

Noi vedem zi de zi necesitatea unor astfel de ateliere pentru persoanele cu dizabilitati. Suntem convinsi nu numai de necesitatea lor dar si de faptul ca este important intr-un astfel de proiect ca munca sa fie pusa pe primul plan. Deasemenea noi nu “facem un proiect pentru ca pentru asta am primit bani” ci din convingerea pe care ne-o intarim in fiecare zi ca in acest fel tinerii care vin la noi sunt intr-adevar ajutati. Din 2002 asociatia noastra desfasoara aceeasi activitate si speram ca vom putea continua atat cat va fi nevoie de noi! Multumim pe aceasta cale inca o data firmelor care au facut posibila functionarea proiectului, prin sponsorizari sau achizitionare de lumanari si persoanelor fizice care deasemenea au cumparat de la noi, au facut donatii sau voluntariat!

Din pacate, statul roman prin institutiile abilitate pare sa nu simta inca nici dupa atata timp, necesitatea unor astfel de proiecte. In legislatia romana exista unitati protejate care presupun angajarea tinerilor cu dizabilitati, dar costurile cu salariile sunt in general cele mai mari costuri pe care o firma le are. Deci cu atat mai mult, un ONG care are resurse mult mai limitate, nu isi poate permite sa angajeze beneficiarii. Sau daca o face, numarul tinerilor pe care ii poate ajuta, scade considerabil. Bineinteles ca exista si tineri cu dizabilitati care pot face fata unui loc de munca dar ma refer acum la cei care au nevoie de supraveghere permanenta, care au un ritm mai redus si care au nevoie de timp si de explicatii pentru fiecare lucru in parte.

Persoanele cu dizabilitati au nevoie de aceste centre de terapie ocupationala, ateliere protejate sau cum vrem sa le spunem. Daca statul nu face el insusi astfel de proiecte, ar trebui cel putin sa sustina asociatiile care fac acest lucru prin diferite facilitati. Din pacate, am impresia ca statul in loc sa creasca, reduce aceste facilitati cu trecerea timpului. Firmele care au mai mult de 50 angajati platesc o taxa lunara daca nu angajeaza persoane cu dizabilitati. Consider ca ar fi corect ca o parte din acesti bani sa ajunga la asociatiile care lucreaza cu persoane cu dizabilitati printr-un sistem care poate fi pus la punct. Pana in 2006 am putut cere restituirea TVA-ului pentru activitatile noastre. Din 2007 nici acest lucru nu mai este posibil. In anul 2005 a fost votata Legea 2% prin care fiecare persoana angajata putea directiona spre ONGuri o suma de bani. Acum, cand oamenii au devenit mai deschisi si au inceput sa foloseasca aceasta posibilitate, si aceasta lege pare sa fie pusa in pericol de a fi restransa. Deci ce mai ramane?

Lumanari de Craciun

(de Ecaterina Perca)

Craciunul se apropie iar noi ateptam cu mare drag aceasta sarbatoare. Si ca totul sa mearga bine, trebuia sa ne pregatim cum se cuvine. Asa ca, in ultima luna, ne-am ocupat de pregatirea lumanarilor pentru Craciun. Bradutii, ingerasii si mirosul de scortisoara care predomina acum in micul nostru atelier, te fac sa visezi deja la Mos Craciun.

Acest numar al revistei aduce un nou catalog, dedicat de aceasta data sarbatorilor de iarna. Tinerii nostri au muncit cu mare drag la realizarea lumanarilor din acest catalog si eu zic ca se vede. Chiar daca unele modele sunt mai simple, s-au facut cu foarte multa dragoste, iar lumina si caldura pe care aceste lumanari le emana vor aduce mai multa bucurie in casele noastre in perioada sarbatorilor de iarna.

“O lumanare aprinsa raspandeste caldura si lumina in jurul ei. Ea nu arde pentru sine, ci intotdeauna si pentru ceilalti. Din flacara ei se pot aprinde si alte lumanari, fara ca lumina ei sa se impuțineze. Ba chiar in acel loc se face mai multa lumina.”

(Preluat din Revista Gand si Slava Ortodoxe N.10)

Sarbatori fericite!

Pentru comenzi:

Ecaterina Perca

Tel: 0040 21 3323330

Fax: 0040 21 3323330

Mobil: 0040 765 636426

Email: kati@atieliere-protejate.org

Deoarece este ultima revista dinaintea Craciunului, vrem sa va anuntam ca vom organiza si in acest an Piata de Craciun. Cand? Noi stim deja iar dumneavoastra puteti afla. Inregistrati-va adresa de email pe site-ul nostru

www.ateliere-protejate.org

si veti primi cele mai recente informatii despre actiunile si pietele la care participam. Multumim mult!

Vanzare de lumanari online!

Printr-un parteneriat cu magazinul online

www.artopia.ro

puteti achizitiona lumanarile din catalogul nostru pe 2009 si prin internet.

Multumim partenerilor de la **Artopia** pentru aceasta posibilitate!

Multumim
Sponsorii nostri:

Urmatoarea aparitie Nr. 7 va fi in februarie 2010